

HALVÅRSRAPPORT SiN YTRE HELGELAND

Høsten 2008

MARI MOE KRYSINSKA

Prosjekter i perioden 01.august-31.desember, 2008

INNHOLD:

1. REGIONALT PROSJEKT, "THE NAME OF THE GAME"	S. 3
2. ALSTAHAUG KOMMUNE.....	S. 3
3. HERØY KOMMUNE.....	S. 4
4. LURØY KOMMUNE.....	S. 5
5. KURS.....	S. 5
6. OPPSUMMERING.....	S. 8

Regionalt prosjekt

”The Name of the Game”

Antall medvirkende: ca.150

Kommuner involverte: 6

Premiere: 9. mai, 2009

Bildet er tatt av Tor Martin Leines Nordaas for Helgeland-arbeiderblad

Abba-prosjektet ”The Name of the Game” ble startet på våren 2008. Stykket er et musikkspill skrevet av Beate Skogsholm. Med oss tenker vi å få aktører fra HALD regionen både på sang, drama og dans. Premieren er tenkt holdt under båtmessa i Sandnessjøen, 9. mai, 2009.

Planleggingen av ”The Name of the Game” fortsatte aktivt på høsten 2008. Vi holdt en audition på kinoen i Sandnessjøen der 34 personer fra hele distriktet deltok. Av disse 34 ble 8 tildelt store roller i forestillingen.

Vi har også holdt en sponsorfrokost med tanke på å få inn aktuelle sponsorer i prosjektet. Arbeidet med finansieringen av denne storsatsingen fortsetter etter jul. Øvingsstart er 31. januar, 2009.

Alstahaug kommune:

”Et juleeventyr”

Antall medvirkende: 50

Antall forestillinger: 4

Antall publikum: 385

Sted: Den nedlagte Shellstasjonen, Sandnessjøen sentrum.

Sceneinstruktøren var på plass under alle forestillingene.

”Et Juleeventyr” av Charles Dickens og Anne Meek var teater- og kulturverkstedet FYRETS storsatsing på høsten 2008. Prosjektet var ambisiøst med mange involverte fra 8 år og opp. Det var også et samarbeid med Utekontakten i Sandnessjøen som vil være med på å gi et tilbud til ungdommer som ofte faller utenfor i andre fritidsaktiviteter. I den forbindelse ble det også parallelt holdt et kostymekurs samt et lyd-/lyskurs der ungdommer som ikke ville stå på scenen kunne sette seg inn i hvordan man går frem for å skape kostymer og lyd-/lys til en slik type forestilling.

Forestillingen ble vist i den gamle Shellstasjonen i Sandnessjøen sentrum. Lokalet passet bra til stykket, og gikk inn som en naturlig del av scenografien som var mørk, dystert og kald.

Jeg fikk under prosjektet god hjelp av min kollega Hanne H. Kvaal (Sceneinstruktøren i Vesterålen) som kom på øvingshelga før premieren. Hun avlastet meg med å ta oppvarming for hele gruppa før vi startet gjennomgangene på scenen. Det var også fint å ha en samtalepartner som kunne gi støtte og råd under den hektiske helga der mye enda ikke var på plass og stressnivået var farlig høyt.

Selv om jeg i etterkant er fornøyd med prosjektet er det ikke til å legge skjul på at prosessen til tider var problematisk. I en så stor produksjon er det viktig at alle har klart for seg hva en teaterproduksjon krever av de enkelte, og med så mange unge og uerfarne aktører ble det et evig strev å få øvingene til å fungere på grunn av dårlig oppmøte. Jeg satte også i gang med en for stor gruppe (med for stor aldersspredning) som skulle øve sammen. Dette ble etter hvert for vanskelig, så en ny oppdeling av gruppa måtte foretas, og prøveplanen måtte derfor forandres. Den dårlige konsentrasjonen i gruppa forble et problem helt frem til premieren, og var grunnen til at jeg valgte å være med på alle forestillingene for å fortsette å ta oppvarming og konsentrasjon før hver gang stykket ble vist. Til slutt skjerpet alle seg, og det ble en grei forestilling.

I etterkant tror jeg at jeg kunne ha gjort flere ting annerledes, som for eksempel å la flere beholde sin gamle rolle fra tidligere oppsett for å gjøre prosessen litt mindre komplisert. Det kunne også blitt kjørt flere, men mindre øvinger. Prøveplanen kunne nok også blitt laget tydeligere slik at det ikke kunne være tvil om hvem som skulle møte når.

Når det gjelder oppmøtet generelt er jo dette et problem som går igjen i nesten alle prosjektene jeg gjør. Jeg leter fortsatt etter hvordan man kan forbedre dette aspektet ved prosjektene jeg gjør.

Herøy kommune

”Herøydagan”

Antall medvirkende: 20

Antall forestillinger: 2

Sceneinstruktøren var ikke tilstede på premieren.

Ved skolestart hadde allerede den nye 10.klassen på Herøy begynt å tenke på sin tradisjonsfaste revy. Den forrige 10.klassen hadde fått min assistanse i mars. Denne gangen var det to lærere som var initiativtakere til revyen. De ville gjerne gjøre unna revyen på høsten, slik at våren med sine eksamener og tentamener kunne bli ”revyfri”.

De hadde begynt skrivinga tidlig, men kun satt av 2 uker til å øve inn regi på scenen. Av de to ukene var jeg tilgjengelig i 6 dager. På grunn av den korte tiden jeg hadde tilgjengelig med elevene ble min rolle konsulent.

Jeg synes elevene hadde fått mer ut av en lengre øvingsprosess. Men elevene gjorde sitt beste, og gjennomførte de to ukene på et bra vis.

Lurøy kommune

Konsvik barneteater

”Da fluesoppen fikk gift i hatten sin”

Antall medvirkende: 20

Antall forestillinger: 1

Sceneinstruktøren var ikke tilstede under premieren.

”Da Fluesoppen fikk gift i hatten sin” var et prøveprosjekt der noen foreldre i Konsvik i Lurøy ville gi et alternativt fritidstilbud til barna. Jeg ble kontaktet av en mor som ville ta på seg ansvaret for produksjonen, og vi ble enige om at hun skulle fungere som instruktør med meg som konsulent en gang i måneden samt pr. mail. Dette viste seg å fungere greit. Gruppen slet med litt stor aldersspredning (5-15år), men det fungerte bedre når øvingene ble oppdelt i ulike grupperinger.

Etter gjennomført premiere fikk jeg god tilbakemelding fra Konsvik Barneteater som var godt fornøyd med forestillingen og prosjektet generelt. Det ble signalisert at barneteateret snart ønsker å satse på nytt igjen med et nytt stykke.

Konsvik teaterlag:

”Englefabrikken”

Antall medvirkende:12

Konsvik Teaterlag startet øvingene på ”Englefabrikken” i september. Teaterlaget har lang erfaring med denne typen oppsetninger. Det kommer også godt med når det gjelder organiseringen av prosjektet.

Siden oppstart har de fått sceneinstruktørhjelp 2 kvelder i måneden. Etter jul skal dette intensiveres noe. Vi har organisert det slik at jeg har kommet inn og holdt workshops som har omhandlet teaterarbeid og karakterbygging generelt. Slik har skuespillerne utviklet sine roller i forestillingen. Vi har også jobbet noe på scenen med teksten.

I teaterlaget har jeg en kontaktperson og assistent som holder meg oppdatert på utviklingen under øvingene, og ønsker de har for øvingene når jeg kommer. Hun noterer også under øvingene, slik at det som blir jobbet med ikke blir glemt i det jeg forsvinner. Dette har fungert godt til nå.

Jeg ser frem til å jobbe videre med Konsvik Teaterlag etter jul og frem mot premieren i begynnelsen av april.

På besøk til Sceneinstruktøren i Vesterålen, Hanne Kvaal

Prosjekt: DUS, ”Jeg vet hvorfor”

Dato: November

På høsten, 2008 var jeg også på et helgebeseøk til min kollega Hanne H.Kvaal oppe i Vesterålen. Besøket var i forbindelse med DUS stykket ”Jeg vet hvorfor”. Besøket var vellykket, og det var fint å møte en kollega midt oppe i et prosjekt, slik at jeg kunne se og lære av hennes metoder og tanker rundt en slik prøveprosess. Det ble også interessant å se og sammenligne hvordan hennes gruppe tolket teksten i forhold til gruppen fra Alstahaug som Anne Meek instruerte.

Kurs:

SiN Workshop, London

Med: Chris Johnson

Deltakere:7

Varighet: 3 dager

En workshop ble organisert i London, som oppfølging av Chris Johnsons workshop i Bodø i mars.

Workshopen bygde videre på en gruppes arbeide med deising ut fra et selvvalgt tema.

Arbeidet var spennende og lærerikt. Vi lærte mye om problemløsning når man jobber med en dramagruppe (svært nyttig for oss sceneinstruktører). Problemene kan gå på å skape felleskap, vanskeligheter med individer som har vanskeligheter med å gå inn i et slikt felleskap, og tips til hvordan man kan bruke gruppas dynamikk som et verktøy i selve stykket man lager sammen.

Vi fikk også et bedre innblikk i hvordan Chris Johnson bruker sin metode til å skape teaterstykker gjennom improvisasjon og samarbeid.

Denne turen var svært vellykket i mine øyne. Ikke bare fikk vi svært relevant kursing av Chris Johnson, men turen medvirket også til å gjøre oss sceneinstruktører mer sammensveisa. Jo mer kontakt vi har, jo større er også sjansen for at vi tar initiativ til samarbeid. Dette kan både hjelpe oss i vår egen utvikling, og samtidig bidra til å skape et godt nettverk oss imellom. Et slikt nettverk er viktig ettersom de fleste av oss befinner oss nokså på steder som gjør oss nokså isolerte fagsmessig.

Vi fikk sett masse teater, som ikke alltid er så lett i distriktene vi befinner oss i. Dette føler jeg er viktig for min egen del, ettersom jeg er avhengig av å ha tilgang på nye impulser.

IUGTE Physical Theatre Workshop, Ystad, Sverige

Bildet er tatt av Mark Hanlon, Trelleborgs allehanda

Med: Sergei Ostrenko

Deltakere: 12

Varighet: 7 dager

1.-7. november ble det holdt en internasjonal fysisk teaterworkshop i Ystad, Sverige. Her møttes 12 skuespillere, regissører, akrobater, teaterstudenter og dansere fra hele verden til en felles intensiv workshop i fysisk teater med utgangspunkt i Stanislavski og Meyerholdt teknikk.

Workshopen var svært inspirerende, både på grunn av innholdet som var nytt for meg (spesielt når det kommer til Meyerholdt teknikk i praksis). Det var også en spennende workshop fordi vi hadde sjansen til å arbeide og bo sammen med teaterentusiaster fra hele verden. Av de 12 som deltok på workshopen var det representanter fra Sverige, Makedonia, Romania, England, Colombia, Norge og Canada.

I etterkant har jeg brukt mange av teknikkene jeg lærte på kurset på grupper i mitt arbeidsområde. Dette gjelder spesielt fysisk oppvarming og improvisasjonsteknikker. Disse har fungert svært bra på både ungdommer og voksne teatergrupper.

Etter jeg kom tilbake fra Sverige har jeg også holdt kontakten med mange som deltok på kurset, og det er meningen at noen av oss senere skal samarbeide på prosjekter der vi kan utnytte de andres kompetanse. Jeg både håper og tror at dette vil bli en realitet i året som kommer.

OPPSUMMERING:

Høsten 2008 ble mindre hektisk enn våren hadde vært. Jeg hadde anledning til å lære masse om jobben min blant annet fra kurs, besøk til andre kollegaer, og gjennom nye erfaringer med egne prosjekt.

Gjennom høsten føler jeg at jeg har lært svært mye om å jobbe med ulike typer grupper, og selvtilliten har forbedret seg litt når det gjelder å forberede meg til øvinger. Nå har jeg flere verktøy som kan hjelpe meg å knytte grupper sammen, og å få ut det beste i aktørene mine.

Nå er finnes det selvfølgelig mye mer jeg kan lære om både instruksjon, og hvordan jeg kan bli klarere i min kommunikasjon både med aktører, og produksjonsgrupper. Jeg håper jeg kan fortsette å gå på kurs, og besøke kollegaer slik at jeg kan fortsette å utvikle meg som sceneinstruktør.

Jeg har fått et godt forhold til flere av mine kollegaer. Dette hjelper på når man "sliter" litt med enkelte prosjekt og føler seg litt isolert i sitt geografiske område.